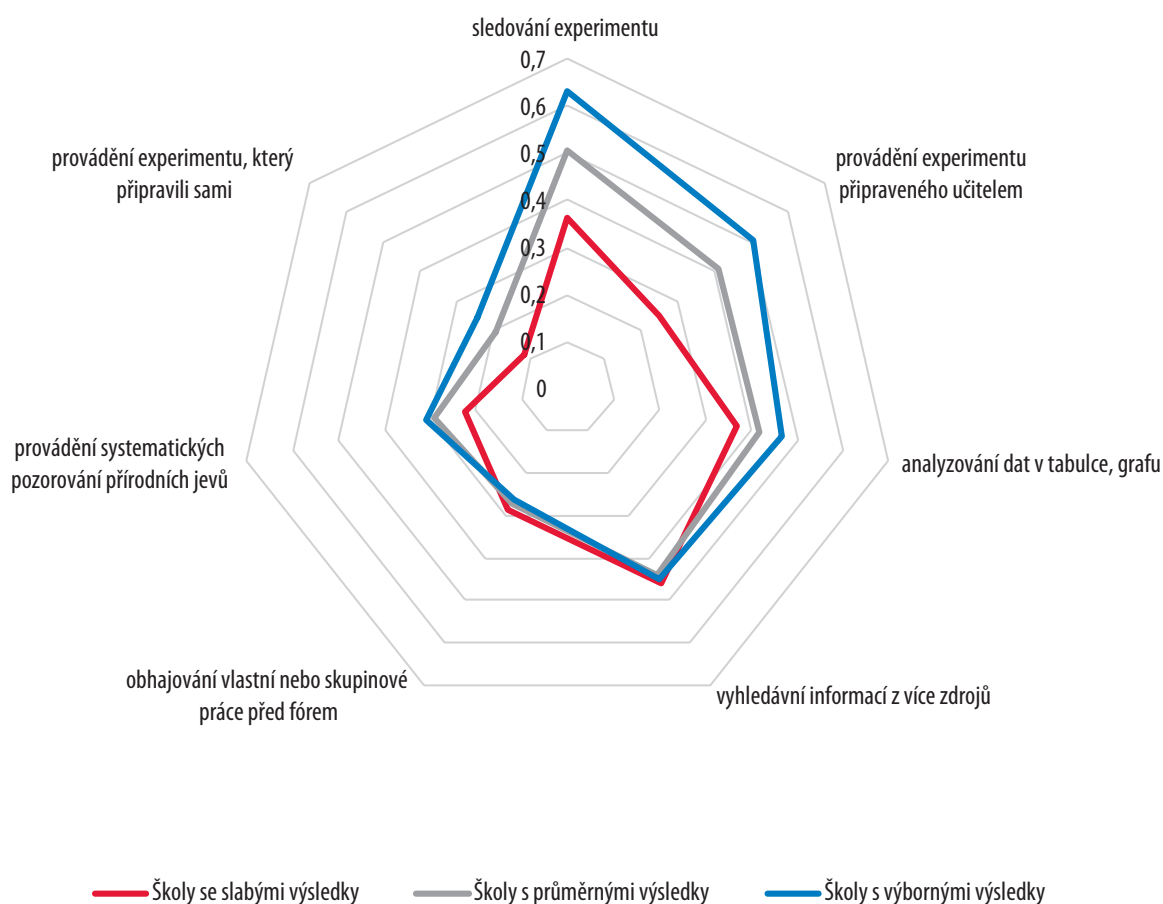

Z porovnání s průměrnou úspěšností žáků v testu vychází relativně vyšší souvislost častějšího sledování experimentu, resp. provádění experimentu připraveného učitelem (korelace 59 %, resp. 53 %). Nejnižší souvislost s úspěšností v testu má častější obhajoba rozsáhlejší práce před fórem (například třídou), kdy je souvislost dokonce záporná (korelace -13 %). Z ostatních činností byla zjištěna nižší korelace průměrné úspěšnosti v testu ještě s prováděním experimentu připraveného žáky (29 %), analyzováním dat (23 %) a prováděním vlastních pozorování (20 %). Uvedená zjištění dokládají, že výuka s častějším výskytem experimentů, analyzováním dat a pozorováním může více přispívat k rozvoji přírodovědné gramotnosti než výuka s méně častým výskytem uvedených znaků.

Ve výuce na školách s výbornými průměrnými výsledky žáků v testu se oproti školám se slabými průměrnými výsledky žáků objevují častěji zmíněné experimenty, pozorování i analyzování dat, což je v souladu se zjištěním z hospitací na základních školách.

Graf 26

Porovnání uváděného výskytu vybraných vyučovacích metod podle průměrného výsledku žáků ve škole (1,0 – průměrný výskyt častěji než 1× týdně, 0,75 – 1× týdně, 0,5 – 1× měsíčně, 0,25 – 1× za pololetí, 0 – vůbec)

Z hodnocení významu rozvoje přírodovědné gramotnosti pro budoucí profesní uplatnění žáků plynou mírné rozdíly v hodnocení učitelů podle převládajícího typu oborů na škole. Na školách s převahou společenských a humanitních oborů učitelé nejčastěji hodnotili přírodovědnou gramotnost jako užitečnou (59 %), případně velmi užitečnou (26 %). Naproti tomu na ostatních školách hodnotili učitelé přírodovědnou gramotnost nejčastěji jako velmi užitečnou (58 %), případně nezbytnou (26 %).

Ke zvýšení přírodovědné gramotnosti žáků by podle učitelů nejvíce napomohlo zvýšení rozsahu výuky přírodovědných předmětů (36 % učitelů) a lepší materiální podmínky pro